

اوکراین و غرب برای چه چیزی باید آماده باشند؟

با نزدیک شدن به انتخابات ماه نوامبر، دولت اوکراین و کشورهای عضو ناتو در حال برنامه‌ریزی برای این احتمال هستند که رهبران جدید در اروپا و آمریکا ممکن است حمایت‌ها از تلاش‌های کی‌یف برای مقابله با اشغالگری روسیه را کاهش دهند. در همین حال، تیم ترامپ در حال طراحی سیاست‌هایی در خصوص چگونگی برخورد با مسائل دشوار از جمله بازنگری در ائتلاف ناتو و مدیریت جنگ در اوکراین است.

روز سه‌شنبه، ویکتور اوربان، نخست‌وزیر مجارستان، برای اولین بار از زمان آغاز جنگ به اوکراین سفر کرد. این سفر در شرایطی انجام شد که کشورش به‌تازگی دوره شش‌ماهه ریاست اتحادیه اروپا را آغاز کرده است. اوربان، که تاکنون با تلاش‌های سایر اعضای اتحادیه اروپا و ناتو برای حمایت از کی‌یف و تحریم مسکو مخالفت کرده است، این هفته ایده آتش‌بس فوری را به همتای اوکراینی خود پیشنهاد داد. اوربان پس از این دیدار اظهار داشت: «قوانین دیپلماسی بین‌المللی کند و پیچیده هستند. من از رئیس‌جمهور در خواست کردم تا در نظر بگیرد که آیا امکان دارد ترتیب امور را تغییر داده و با یک آتش‌بس سریع، مذاکرات صلح را تسریع کند.»

در همین حال، ژلنسکی به دقت رویدادهای جهانی را دنبال می‌کند و خود را برای احتمال یک دوره دوم ریاست‌جمهوری ترامپ آماده می‌کند. آندریا کندال-تیلور، عضو ارشد مرکز امنیت جدید آمریکا، این هفته به پولیتیکو گفت: «ژلنسکی قادر به درک شرایط است. او مناظره ریاست‌جمهوری آمریکا و نتایج دور اول انتخابات فرانسه و اتحادیه اروپا را مشاهده کرده و می‌داند که اگر می‌خواهد حمایت‌ها را حفظ کند، باید با تمام شخصیت‌ها کار کند.»

ناتو، که رهبران‌ش هفته آینده برای اجلاس سالانه در واشنگتن گرد هم می‌آیند، ماه‌هاست که در تلاش است حمایت از کی‌یف را تقویت کند، اما سولانی در مورد میزان پولی که باید اختصاص داده شود و از کجا تامین شود باقی مانده است. مجله فارن‌پالیسی اخیراً گزارش داده که واشنگتن در دو سال گذشته تقریباً نیمی از کمک‌های ۴۰ میلیارد یورویی سالانه این اتحاد را فراهم کرده است.

پولیتیکو همچنین این هفته گزارشی مفصل درباره نحوه برخورد مشاوران احتمالی ترامپ با روابط ترانس‌آتلانتیک منتشر کرده است که نشان می‌دهد در صورت بازگشت رئیس‌جمهور سابق به قدرت در سال ۲۰۲۵، تغییرات بزرگی در پیش خواهد بود. علاوه بر برنامه‌هایی برای «بازنگری رادیکال» نقش ایالات متحده در اتحاد، این گزارش حاکی از آن است که کاخ سفید آینده ترامپ ممکن است به مسکو تعهد دهد که ناتو به سمت شرق گسترش نخواهد یافت.

به‌طور کلی، اوکراین باید برای شرایط متغیر و پیچیده آماده باشد و به دنبال راه‌حل‌های خلاقانه و پایداری برای حفظ استقلال و تمامیت ارضی خود باشد.

با توجه به احتمال بازگشت دونالد ترامپ به قدرت و تغییرات احتمالی در سیاست‌های آمریکا نسبت به اوکراین و ناتو، اوکراین باید آماده باشد تا خود را با سیاست‌های جدید و احتمالاً کمتر حمایت‌گراانه تطبیق دهد. این شامل کاهش حمایت نظامی و مالی از سوی آمریکا و افزایش فشار برای مذاکره با روسیه است. با توجه به اینکه ترامپ به‌دنبال یک راه‌حل سریع برای پایان دادن به جنگ است، اوکراین ممکن است تحت فشار بین‌المللی برای پذیرش توافقاتی قرار گیرد که شامل امتیازدهی به روسیه باشد. این می‌تواند به معنای از دست دادن برخی از قلمروها و نیاز به مذاکره بر سر شرایط صلح باشد.

با کاهش حمایت آمریکا، اروپا ممکن است نقش بیشتری در کمک به اوکراین ایفا کند. اوکراین باید دیپلماسی خود را برای جلب حمایت بیشتر از کشورهای اروپایی تقویت کند و روابط خود را با اتحادیه اروپا مستحکم‌تر سازد.

همچنین اوکراین باید استراتژی‌های نظامی خود را برای مواجهه با کاهش احتمالی حمایت خارجی بازنگری کند و به‌دنبال افزایش توان داخلی و پایداری در برابر تهدیدات روسیه باشد. از سوی دیگر با توجه به فشارهای خارجی و احتمالات تغییرات در سیاست‌های بین‌المللی، اوکراین باید بر تقویت انسجام داخلی و حمایت از وحدت ملی تمرکز کند تا بتواند با چالش‌های پیش‌رو مقابله کند.

محمدحسین لطف‌الهی

خبرنگار گروه بین‌الملل

راست افراطی فرانسه در به دست آوردن کنترل پارلمان شکست خورد اما نهادهای سیاسی فرانسه، جایگاه فرانسه در جهان، وضعیت اقتصادی این کشور و جامعه چندپاره آن همگی تحت تأثیر پارلمانی قرار خواهند گرفت که در آن هیچ‌کدام از احزاب اکثریت را در اختیار ندارند و چشم‌اندازی هم برای شکل‌گیری ائتلافی قدرتمند میان جریان‌های مختلف مطرح نیست.

نتایج انتخابات پارلمانی فرانسه برای همه یک شوک بزرگ بود؛ نه‌تنها مارین لوپن، رهبر اجتماع ملی و جردن باردلای جوان که منتظر بود به‌زودی جایگاه نخست‌وزیری را از آن خود کند پیروز نشده بودند، بلکه ژان لوک ملانشون سیاستمدار کهنه‌کار چپ توانسته بود با همکاری مکرون یک شگفتی را رقم بزند. آن‌ها با همراهی یکدیگر موفق شدند بر خلاف دور اول که راست‌گرایان افراطی در جایگاه نخست قرار گرفته بودند، پیروز دور دوم انتخابات شوند و اجتماع ملی را به جایگاه سوم بفرستند.

فایننشال تایمز درباره راه ائتلاف حامیان مکرون و ائتلاف چپ‌گرایان برای پیروزی در انتخابات می‌نویسد: «خروجی این انتخابات نتیجه موفقیت یک همکاری بزرگ برای جلوگیری از پیروزی راست افراطی بود. این دو ائتلاف تصمیم گرفتند در هر رقابتی، کاندیدایی که رای بیشتری دارد باقی بماند و کاندیدای دیگر به نفع او کنار بکشد تا در نهایت فقط یک نفر با کاندیدای جریان راست افراطی رقابت کند.»

انتخابات پارلمانی فرانسه دوم‌حله‌ای است و در حوزه‌های انتخاباتی که هیچ نامزدی بیش از نیمی از آراء را به دست نیاورد، کسانی که در دور اول کمتر از ۱۲/۵ درصد کل واجدان شرایط را آورده‌اند حذف می‌شوند و باقی نامزدها به دور دوم راه می‌یابند. در دور دوم هر کسی که بیشترین رای را داشته باشد نماینده پارلمان خواهد شد. تکلیف حدود ۸۵ درصد کرسی‌های پارلمان در این دور مشخص می‌شود.

براساس گزارش لوموند، جبهه مردمی جدید - ائتلافی از احزاب چپ‌گرا شامل فرانسه تسلیم‌ناپذیر، سبزها، سوسیالیست‌ها، کمونیست‌ها و تروتسکیست‌ها - موفق شد در این انتخابات ۱۸۲ کرسی از مجموع ۵۷۷ کرسی پارلمان را از آن خود کند. ائتلاف راست میانه (حامیان مکرون) موفق شد حائز ۱۶۸ کرسی شود و اجتماع ملی به رهبری مارین لوپن نیز با ۱۴۲ کرسی در جایگاه سوم قرار گرفت.

در اولین واکنش، جردن باردلا، رئیس حزب اجتماع ملی به رهبری مارین لوپن، همکاری نیروهای چپ علیه حزب خود را «اتحادی ننگین» توصیف کرد و گفت که این موضوع فرانسه را فلج خواهد کرد. مارین لوپن که احتمالاً نامزد این حزب برای انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۷ خواهد بود، گفت که رای‌گیری روز یکشنبه بذرپاشی برای آینده بود او گفت: «پیروزی ما فقط کمی به تعویق افتاد.» این نتایج در شرایطی رقم خورد که شهروندان فرانسوی مشارکت قابل توجهی در دور دوم انتخابات داشتند (۷۱/۵۹ درصد) و بالاترین نرخ مشارکت از ۱۹۸۱ به این سو به ثبت رسید.

با توجه به نتایج، فرانسه پارلمانی خواهد داشت که در آن هیچ‌کدام از احزاب موفق به کسب اکثریت (۲۸۹ کرسی) نشده‌اند و مشخص نیست مذاکرات برای انتخاب نخست‌وزیر و تشکیل دولت به کجا خواهد رسید.

سیاستمدارانی از جناح‌های مختلف تاکنون خواستار تشکیل دولت اقلیت به رهبری حزب خود شده‌اند. حزب اجتماع ملی به‌رغم اینکه بزرگترین حزب در پارلمان است اما به دلیل وجود ائتلاف‌های دیگر در زمینه تشکیل دولت در انزوا خواهد بود اما می‌تواند تهدید بزرگی برای هر دولتی باشد.

امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه درخواست گابریل آتال، نخست‌وزیر برای کناره‌گیری از مقام خود را رد کرد. نخست‌وزیر فرانسه که به جناح حامی مکرون تعلق دارد، پس از اعلام نتایج انتخابات استعفاي خود را اعلام کرده بود. یک مقام کاخ الیزه نیز به رسانه‌ها گفته است که مکرون «منتظر خواهد ماند تا ساختار پارلمان و نتیجه مذاکرات احزاب روشن شود تا در خصوص جایگاه نخست‌وزیری تصمیم‌گیری کند.» در فرانسه، نخست‌وزیر از سوی رئیس‌جمهور معرفی می‌شود و هر چند از نظر عرف سیاسی نخست‌وزیر باید مطابق نظر اکثریت پارلمان یا حزب برنده انتخاب شود اما براساس قانون نخست‌وزیر نیازی به دریافت رای اعتماد از پارلمان ندارد.

فرانسوا اولاند، رئیس‌جمهوری سابق فرانسه گفت که این انتخابات موجب شد که فرانسه راست‌گرایان تندرو و افراطی را در مبدأ متوقف کند. اولاند که بین سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۷ رئیس‌جمهوری فرانسه بود و با شکست از امانوئل مکرون کنار رفت، در جریان این انتخابات از چهره‌های برجسته ائتلاف چپ بود که انتظار می‌رود اکثریت نسبی پارلمان را به دست آورد.

تکس: nymtimes

چه جناحی دولت تشکیل خواهد داد؟

سه سناریو در این زمینه امکان تحقق دارد. ائتلاف چپ‌ها که بیشترین کرسی را در پارلمان به دست آورده، یکی از گزینه‌ها برای معرفی نخست‌وزیر است. ملانشون، روز یکشنبه پس از اعلام نتایج انتخابات در حالی که در میدان استالینگراد پاریس در جمع ۸۰۰۰ نفری هوادانش سخنرانی می‌کرد، گفت: «رئیس‌جمهور باید از جبهه مردمی جدید بخواهد که دولت تشکیل دهد.» این ائتلاف به دنبال اجرای سیاست‌هایی است که آن را مترقی می‌خواند و شامل اصلاحات اقتصادی در راستای افزایش مالیات ثروتمندان و همچنین افزایش حمایت از اقشار ضعیف جامعه است. با این حال مشکل اصلی جبهه مردمی جدید این است که از مجموعه‌ای از احزاب تشکیل شده و ایجاد هماهنگی بین این احزاب برای انتخاب یک فرد برای نخست‌وزیری کاری سخت و البته زمانبر است. ملانشون مایل است که خود نخست‌وزیر باشد در حالی که تعدادی از احزاب حاضر در ائتلاف با انتخاب او مخالف هستند. مارین تاندلیه، رهبر سبزها هم برای نخست‌وزیری و تشکیل دولت ابراز تمایل کرده است. او روز دوشنبه گفت که «ما آماده هستیم تا برنامه تغییر را در کشور اجرایی کنیم.»

در نتیجه به نظر می‌رسد دو مشکل بر سر راه جبهه مردمی جدید برای تشکیل دولت قرار دارد؛ اول اینکه جبهه مردمی جدید به تنهایی حائز اکثریت آرا نیست و باید موافقت جریان حامی رئیس‌جمهور را برای انتخاب نخست‌وزیر کسب کند. دوم مسئله اختلافات داخلی در ائتلاف جبهه مردمی جدید است و برخی احزاب میانه‌رو ترجیح می‌دهند فردی مانند ملانشون نخست‌وزیر نباشد.

دومین احتمال، انتخاب نخست‌وزیر از ائتلاف حامی مکرون است. این ائتلاف تقریباً یک‌سوم ۲۵۰ کرسی خود در پارلمان قبلی را از دست داده و شکست بزرگی را تجربه کرده اما اعضای این ائتلاف معتقدند که همچنان قادر به تشکیل دولت هستند. برنامه اصلی آن‌ها این است که برخی از احزاب میانه‌رو چپ‌گرا را با خود همراه کنند تا بتوانند اکثریت لازم را برای انتخاب نخست‌وزیر به دست آورند. با این وجود، تشکیل یک ائتلاف با احزاب چپ میانه با توجه به مطالبات این احزاب در حوزه‌هایی مثل مهاجرت و اقتصاد کار آسانی به نظر نمی‌رسد.

جردن باردلا، رئیس حزب اجتماع ملی به رهبری مارین لوپن، همکاری نیروهای چپ علیه حزب خود را «اتحادی ننگین» توصیف کرد و گفت که این موضوع فرانسه را فلج خواهد کرد. مارین لوپن که احتمالاً نامزد این حزب برای انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۷ خواهد بود، گفت که رای‌گیری روز یکشنبه بذرپاشی برای آینده بود او گفت: «پیروزی ما فقط کمی به تعویق افتاد.»

نجات‌یافته از

نتایج انتخابات پارلمانی چه مزه

هوبرت ودرین، وزیر امور خارجه سابق فرانسه پیش‌بینی کرده است که احتمالاً مکرون تلاش خواهد کرد تا آتال را به‌عنوان نخست‌وزیر دست‌کم تا بعد از المپیک پاریس حفظ کند و پس از آن در تلاش برای ائتلاف با گروه‌های چپ میانه در راستای تشکیل دولت بر خواهد آمد.

از جمله خواسته‌های چپ‌ها برای ائتلاف با مکرون برای انتخاب نخست‌وزیر احتمالاً تغییر قانون مهاجرتی بود که سال گذشته به تصویب رسید و همچنین افزایش مالیات برای ثروتمندان که در هر دو مورد جلب نظر احزاب برای موافقت با این تغییرات سخت به نظر می‌رسد.

برخی از متحدان مکرون، شاید بخواهند ائتلاف با برخی از نمایندگان محافظه‌کار را پیشنهاد کنند که این امر ائتلاف با چپ‌گرایان را به امری نزدیک به محال بدل خواهد کرد.

اگر دو سناریوی فوق محقق نشوند، آنچه رخ خواهد داد احتمالاً تشکیل یک دولت تکنوکرات توسط چهره‌ای غیر حزبی و عملگرا خواهد بود که تا ژوئن ۲۰۲۵ کشور را اداره کند. ژوئن ۲۰۲۵ امکان برگزاری یک انتخابات جدید وجود خواهد داشت.

یک تغییر مهم در جمهوری پنجم

پس از این انتخابات، سیاست و تصمیمات مهم در فرانسه کمتر از همیشه به رئیس‌جمهور وابسته خواهد بود و جمهوری پنجم را که از زمان تأسیس توسط شارل دوگل به یک رئیس‌دولت قوی متکی بود، در وضعیت جدیدی قرار خواهد داد.

اقدامات مکرون پیش از برگزاری انتخابات این تحلیل را تأیید می‌کند. او تا جایی که توانست انتصاب مقام‌های ارشد و سفرا را پیش از انتخابات ۷ جولای انجام داد چراکه می‌دانست قرار است قدرت را با گروه‌های دیگری شریک شود. اندیشکده چتم هاس دربار این موضوع نوشته است: «با این انتخابات، جمهوری پنجم به مرور در حال شبیه شدن به جمهوری چهارم است که بیشتر به پارلمان متکی بود و شرایطی شکننده و ناپایدار داشت.»

این وضعیت باعث می‌شود دولت جدید، هر چقدر هم که تشکیل آن به طول بینجامد به شدت تحت تأثیر پارلمان باشد و نقش رئیس‌جمهور به نسبت گذشته کم‌رنگ‌تر شود. تا پیش از این، مکرون در دو دوره ریاست‌جمهوری خود،